

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2003

Utgiven i Helsingfors den 25 november 2003

Nr 937—943

INNEHÅLL

Nr		Sidan
937	Lag om Rederiverket	3367
938	Lag om Lotsverket	3369
939	Lag om Sjöfartsverket	3371
940	Lotsningslag	3374
941	Lag om avgift som för 2004 uppbärs hos olycksfalls- och trafikförsäkringsanstalterna	3379
942	Statsrådets förordning om ändring av 7 § statsrådets förordning om nationellt stöd till södra Finland 2003	3381
943	Statsrådets förordning om ändring av 13 § statsrådets förordning om nordligt stöd 2003	3382

Nr 937

Lag

om Rederiverket

Given i Helsingfors den 21 november 2003

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Administrativ ställning

Rederiverket är ett statligt affärsverk inom kommunikationsministeriets förvaltningsområde.

På Rederiverket tillämpas lagen om statliga affärsverk (1185/2002), om inte något annat föreskrivs i denna lag.

2 §

Rederiverkets verksamhetsområde och uppgifter

Rederiverkets verksamhetsområde inbegriper sådan verksamhet som i Finland och utomlands tjänar sjötrafiken, huvudsakligen genom produktion av isbrytningstjänster, kombinationsfartygens specialtjänster, farledsservice, oljebekämpningstjänster och för-

bindelsefartygstrafiktjänster. Verket bedriver dessutom verksamhet i anslutning till serviceunderhåll och befraktning av fartyg i Finland och utomlands.

Rederiverket är skyldigt att erbjuda sig att sköta oljebekämpningsuppgifter och att producera isbrytningstjänster i hela landet.

Rederiverket skall ha beredskap att sköta uppgifter också under undantagsförhållanden i enlighet med vad kommunikationsministeriet bestämmer särskilt.

3 §

Rederiverkets styrelse

En suppleant för den medlem i Rederiverkets styrelse som företräder personalen kan utses på det sätt som bestäms i en förordning av statsrådet.

Genom förordning av statsrådet ges närmare bestämmelser om styrelsens samman-

RP 38/2003
KoUB 2/2003
RSv 34/2003

sättning enligt 9 § lagen om statliga affärsverk och om styrelsens uppgifter enligt 10 §.

4 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft. För Rederiverket kan innan lagen träder i kraft tillsättas en styrelse samt utnämnas en verkställande direktör och övrig personal.

5 §

Övergångsbestämmelser

Sjöfartsverkets rättigheter och skyldigheter övergår på Rederiverket till den del de hänförs till de uppgifter som anges i 2 §, och om dessa bestäms i samband med överföringen av egendomen.

Den personal vid sjöfartsverket som i

anställnings- och tjänsteförhållande arbetar inom assistansen av vintersjöfarten, i förbindelsefartygstrafikverksamheten, på tunga farledsfartyg eller på sjömättnings- och havsforskningsfartyg övergår i anställning hos Rederiverket. Tjänsterna för den personal i tjänsteförhållande som övergår till Rederiverket blir vid ikraftträdandet av lagen tjänster vid detta affärsverk. För överföring av tjänsterna förutsätts inte tjänstemännens samtycke. Den personal i anställnings- och tjänsteförhållande som inte övergår utgör fortfarande personal vid Sjöfartsverket. Personalen bibehåller de rättigheter och skyldigheter som vid övergångstidpunkten hänförs till den tidigare anställningen.

Indragningen av en överförd tjänst förutsätter inte någon särskild grund eller tjänstemannens samtycke när uppgiften ändras till en uppgift i arbetsavtalsförhållande. Vid indragning av tjänster upphör de tjänsteförhållanden som baserar sig på dem utan uppsägning.

Helsingfors den 21 november 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

Nr 938

L a g

om Lotsverket

Given i Helsingfors den 21 november 2003

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Administrativ ställning

Lotsverket är ett statligt affärsverk inom kommunikationsministeriets förvaltningsområde. På Lotsverket tillämpas lagen om statliga affärsverk (1185/2002), om inte något annat föreskrivs i denna lag.

2 §

Lotsverkets verksamhetsområde och uppgifter

Lotsverkets verksamhetsområde omfattar tjänster som främjar säkerheten inom sjötrafiken och verksamhetsförutsättningarna för denna trafik samt utvecklandet av dessa tjänster, i första hand med hjälp av lotsningstjänster och övriga tjänster och produkter som hänför sig till dessa.

Lotsverket har till uppgift att på de vattenområden som anges i lotsningslagen (940/2003) sörja för utbudet på sådana lotsningstjänster som avses i lotsningslagen samt att fullgöra övriga i lotsningslagen angivna lotsningsrelaterade uppgifter och skyldigheter.

Lotsverket skall ha beredskap att sköta sina

uppgifter också under undantagsförhållanden i enlighet med vad kommunikationsministeriet bestämmer särskilt.

3 §

Lotsverkets styrelse

Genom förordning av statsrådet ges närmare bestämmelser om styrelsens sammansättning enligt 9 § lagen om statliga affärsverk och om styrelsens uppgifter enligt 10 §.

4 §

Prissättning

Lotsverket tar av det lotsade fartyget ut en avgift motsvarande ett fast pris per enhet för täckandet av de kostnader som de i lotsningslagen avsedda lotsningstjänsterna medför. Avgiften fastställs på basis av det lotsade fartygets nettodräktighet och lotsningssträckan. I Saima kanal och på Saimens vattenområde tas ut en avgift som baserar sig på ett nedsatt pris per enhet. Det inkomstbortfall som Lotsverket förorsakas av det nedsatta priset per enhet ersätts ut ett anslag som för ändamålet tas in i statsbudgeten. Närmare

bestämmelser om priset per enhet och det nedsatta priset per enhet ges genom förordning av statsrådet.

Sina övriga prestationer prissätter Lotsverket på företagsekonomiska grunder.

5 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

För Lotsverket kan innan lagen träder i kraft tillsättas en styrelse samt utnämnas en verkställande direktör och övrig personal.

6 §

Övergångsbestämmelser

De rättigheter och skyldigheter som sjöfartsverket har övergår på Lotsverket till den

Helsingfors den 21 november 2003

del därom bestäms eller överenskoms särskilt.

Den personal vid sjöfartsverket som i anställnings- och tjänsteförhållande arbetar inom lotsningsverksamheten övergår i anställning hos Lotsverket. Tjänsterna för den personal i tjänsteförhållande som övergår till Lotsverket blir vid ikraftträdandet av lagen tjänster vid detta affärsverk. För överföring av tjänsterna förutsätts inte tjänstemännens samtycke. Den personal i anställnings- och tjänsteförhållande som inte övergår utgör fortfarande personal vid Sjöfartsverket. Personalen bibehåller de rättigheter och skyldigheter som vid övergångstidpunkten hänför sig till den tidigare anställningen.

Indragningen av en överförd tjänst förutsätter inte någon särskild grund eller tjänstemannens samtycke när uppgiften ändras till en uppgift i arbetsavtalsförhållande. Vid indragning av tjänster upphör de tjänsteförhållanden som baserar sig på dem utan uppsägning.

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

Nr 939

L a g

om Sjöfartsverket

Given i Helsingfors den 21 november 2003

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Administrativ ställning

Sjöfartsverket är ett verk inom kommunikationsministeriets förvaltningsområde.

2 §

Sjöfartsverkets uppgifter

Sjöfartsverket svarar för verksamhetsföretsättningarna för handelssjöfarten och den övriga sjöfarten. Verket har till uppgift att

- 1) underhålla och utveckla de farleder som verket administrerar,
- 2) styra och övervaka farledshållningen i hela landet,
- 3) sörja för underhållet och utvecklingen av sjökartläggningen,
- 4) sörja för underhållet och utvecklingen av fartygstrafikservicen,
- 5) sörja för säkerheten inom sjötrafiken och för fartygssäkerheten,
- 6) sörja för skyddsåtgärderna inom sjötrafiken,
- 7) sörja för myndighets- och beställaruppgifter i anslutning till isbrytning, farledsfartygstjänster och förbindelsefartygstrafik i skärgården,
- 8) sörja för de uppgifter i anslutning till

lotsningsverksamheten som inte enligt annan lag ankommer på Lotsverket,

- 9) sörja för det internationella samarbetet på området,
- 10) föra fartygsregister och sköta inteckningar i fartyg, samt
- 11) bevilja understöd för främjande av sjöfarten och den övriga sjötrafiken.

Sjöfartsverket skall för sina planerings- och tillsynsuppgifter samt för upprättandet av sjöfartsstatistik samla information om fartygstrafiken i de finska hamnarna och om mängden passagerare och gods som fartygen transporterar. Fartygsägarna eller deras representanter och hamnarna är skyldiga att meddela Sjöfartsverket dessa uppgifter, och de skall ges för varje fartyg och enligt varugrupp. Sjöfartsverket meddelar närmare föreskrifter om insamlingen och behandlingen av informationen.

3 §

Direktion

Sjöfartsverkets verksamhet styrs och övervakas av en direktion. Direktionen består av en ordförande, en vice ordförande och högst sex andra medlemmar som är förtrogna med Sjöfartsverkets verksamhet och varav en skall företräda Sjöfartsverkets personal. Statsrådet

utnämner direktionsmedlemmarna för högst fyra år i sänder och utser en av medlemmarna till ordförande och en till vice ordförande. Direktionen skall

- 1) med beaktande av de mål som kommunikationsministeriet ställt upp för Sjöfartsverket besluta om verkets riktlinjer för verksamheten och dess målsättningar,
- 2) besluta om organiseringen av Sjöfartsverkets förvaltning,
- 3) besluta om verkets budgetförslag och verksamhets- och ekonomiplan,
- 4) styra och övervaka att de mål som ställts upp för verket nås samt godkänna bokslutet med tillhörande verksamhetsberättelse,
- 5) meddela de föreskrifter och anvisningar som hör till verkets behörighet och som direktionen inte har bestämt att generaldirektören eller någon annan tjänsteman vid verket skall meddela,
- 6) inrätta och dra in direktörstjänsten för centralförvaltningen och chefstjänsterna för sjöfartsdistrikten, samt
- 7) behandla andra för verket betydelsefulla ärenden som enligt beslut av direktionsens ordförande eller generaldirektören skall föredras för direktionen.

4 §

Central- och regionalförvaltningen och tillsättandet av tjänsterna inom den högsta ledningen

Sjöfartsverket har en centralförvaltning samt en regionalförvaltning som består av sjöfartsdistrikt.

Generaldirektören utnämns av statsrådet efter att statsrådet hört direktionen. Direktören för centralförvaltningen och cheferna för sjöfartsdistrikten utnämns av direktionen.

Bestämmelser om sjöfartsdistriktens antal och gränser utfärdas genom förordning av statsrådet.

5 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Närmare bestämmelser om verkställigheten

av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas också om andra ärenden som gäller Sjöfartsverket, såsom handläggningen och avgörandet av ärenden vid Sjöfartsverket, verkets uppgifter, organisation, arbetsordning och ärenden som gäller personalen samt bevakningen av ärenden hos andra myndigheter och vid förrättningar.

6 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Genom denna lag upphävs lagen den 5 januari 1990 om sjöfartsverket (13/1990) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

För Sjöfartsverket kan innan lagen träder i kraft tillsättas en direktion samt utnämnas en generaldirektör och övrig personal.

7 §

Övergångsbestämmelser

De rättigheter och förpliktelser som uppkommit för sjöfartsverket före denna lags ikraftträdande förblir hos Sjöfartsverket, om det inte är fråga om avtal som gäller enbart produktionen av assistans av vintersjöfarten, lotsning eller förbindelsefartygstrafik, kombibrytarnas kommersiella verksamhet, tunga farledsservicefartyg eller forskningsfartyg, eller om inte något annat framgår av avtalen, och om rättigheterna och förpliktelserna bestäms närmare i samband med överföringen av egendomen.

Sjöfartsverket öppnar assistansen av vintersjöfarten, de tunga farledsservicefartygens tjänster, tjänster i anslutning till serviceunderhåll av fartyg och förbindelsefartygstrafik stegvis för fri konkurrens inom tre år från lagens ikraftträdande. Sjöfartsverket kan innan konkurrensen har öppnats fullständigt ingå direkta förhandlingsentreprenadavtal med Rederiverket om sådana uppgifter som ännu inte har öppnats för fri konkurrens.

Tjänster och arbetsavtalsförhållanden som är en förutsättning för de uppgifter som avses i 2 § i denna lag kvarstår vid Sjöfartsverket.

Sjöfartsverkets generaldirektörstjänst dras in och tjänsteförhållandet upphör utan uppsägning när denna lag träder i kraft.

Helsingfors den 21 november 2003

Republikens President
TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

Nr 940

Lotsningslag

Given i Helsingfors den 21 november 2003

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att främja säkerheten inom fartygstrafiken samt att förebygga miljöolägenheter som trafiken kan orsaka.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *lotsning* verksamhet i anslutning till manövrering av fartyg, varvid lotsen är befälhavarens rådgivare samt sakkunnig i fråga om vattenområden och sjöfarten, samt

2) *lots* en person som Sjöfartsverket genom beviljande av styrsedel har godkänt för verksamhet som lots på finskt vattenområde samt på den arrenderade delen av Saima kanal.

3 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på lotsning vars syfte är att biträda fartyg på finskt vattenområde samt på den arrenderade delen av Saima kanal.

4 §

Lotsningsverksamheten

Lotsverket skall erbjuda sådana lotsningstjänster som avses i denna lag i de farleder på finskt vattenområde och den

arrenderade delen av Saima kanal där lots enligt 5 § skall anlitas.

Utan hinder av vad som bestäms om lotsning i denna lag får på hamnområde även personer som hamnförvaltningen godkänt för uppdraget bedriva sådan verksamhet i anslutning till manövrering av fartyg i vilken personen i fråga verkar som befälhavarens rådgivare samt sakkunnig i fråga om vattenområden och sjöfarten.

5 §

Skyldighet att anlita lots

Fartyg skall i de i 4 kap. 1 § vattenlagen (264/1961) nämnda lotspliktiga allmänna farlederna på finskt vattenområde och på den arrenderade delen av Saima kanal anlita lots om fartygets last är farlig eller skadlig eller om fartygets storlek det kräver.

Den i 1 mom. nämnda skyldigheten att anlita lots gäller också utländska statsfartyg som inte används för bedrivande av kommersiell verksamhet.

Skyldigheten att anlita lots gäller inte

1) fartyg som ägs av finska staten och som inte används för bedrivande av kommersiell verksamhet,

2) färja som hör till allmän väg och fartyg som enbart går i sådan förbindelsefartygstrafik som avses i lagen om främjande av skärgårdens utveckling (494/1981) eller motsvarande trafik inom landskapet Åland, eller

3) ryskt fartyg då fartyget enbart trafikerar den arrenderade delen av Saima kanal.

Befrielse från sådan skyldighet att anlita lots som grundar sig på fartygets storlek gäller

1) fartyg vars befälhavare Sjöfartsverket

beviljat sådant linjelotsbrev som avses i 14 §,

2) fartyg som Sjöfartsverket beviljat sådan dispens som avses i 16 §, samt

3) fartyg i inrikestrafik på Saimens vattenområde.

Sjöfartsverket kan av säkerhets- eller miljövärdsskäl besluta att en namngiven befälhavare eller ett visst fartyg skall anlita lots även i andra situationer än sådana då skyldighet enligt denna lag föreligger.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de fartyg som omfattas av skyldigheten att anlita lots.

6 §

Avgiftsskyldighet

Redaren för ett fartyg som anlitar lots är skyldig att betala lotsningsavgift i enlighet med vad som föreskrivs i lagen om Lotsverket (938/2003) och i bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

7 §

Befälhavarens ansvar och skyldighet att lämna uppgifter

Fartygets befälhavare ansvarar för manövreringen av fartyget även då han eller hon följer lotsens manövreringsanvisningar.

Befälhavaren skall lämna lotsen alla de uppgifter som är av betydelse med tanke på lotsningen.

8 §

Lotsens ansvar och skyldigheter

Lotsen ansvarar för lotsningen. Lotsen skall lämna fartygets befälhavare de uppgifter och anvisningar som behövs för att fartyget skall kunna framföras tryggt samt övervaka de åtgärder i anslutning till manövreringen av fartyget som är av betydelse med tanke på säkerheten inom fartygstrafiken samt miljövården.

Lotsen är skyldig att meddela fartygstrafikservicen om alla observationer av betydelse med tanke på sjöfarten, fartygets och de ombordvarandes säkerhet, miljöskyddet eller sjöövervakningen och tullkontrollen. Lotsen

skall dessutom rapportera alla skador på det fartyg som lotsas eller skador som fartyget förorsakat samt då så krävs lämna tilläggsuppgifter om dem till myndigheterna.

På lotsen tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar.

9 §

Inledande och avslutande av lotsning

Lotsningen börjar då fartyget lägger ut från kaj eller lättar ankar och lotsningen är slutförd vid ankomsten till hamn då fartyget har ankrat eller förtöjts vid kaj.

I övrigt börjar lotsningen när lotsen stigit ombord på fartyget och inlett lotsningen och är slutförd när lotsen har överlåtit lotsningen åt en annan lots eller avslutat lotsningen.

Lotsen kan, efter att ha överenskommit om saken med det lotsade fartygets befälhavare och om väderleks- eller isförhållandena det förutsätter, stiga ombord på och avlägsna sig från fartyget även på andra ställen än vid lotsledens lotsplats. Fartygstrafikservicen skall underrättas härom.

10 §

Lotsbiträde och anlitan av två lotsar

Lotsen har rätt att på en lotsningsfärd ta med sig ett biträde, om det är nödvändigt med tanke på lotsningen eller återfärden. En person som utbildas till lots kan också tas med.

Om två lotsar anlitas vid lotsningen på grund av omständigheter som hänför sig till förhållandena eller fartygsnavigeringen och fartygsmanövreringen, skall fartygets befälhavare innan lotsningen inleds underrättas om vem av lotsarna som är ansvarig för lotsningen.

11 §

Lotsens rätt att vägra utföra lotsning eller att avbryta lotsning

Lotsen har rätt att vägra utföra en lotsning eller att avbryta en lotsning, om han eller hon anser att inledandet av resan eller att en fortsatt resa äventyrar säkerheten för fartyget,

de ombordvarande, den övriga sjötrafiken eller miljön. Lotsen skall då omedelbart meddela fartygets befälhavare om orsakerna till vägran eller avbrytandet samt meddela fartygstrafikservicen om vägran eller om att lotsningen avbryts.

12 §

Styrsedel för lots

Lotsen är berättigad att utföra lotsningar i de farleder för vilka han eller hon med stöd av en av Sjöfartsverket utfärdad styrsedel har fått lotsningsrätt. En förutsättning för beviljande av styrsedel är att sökanden

- 1) innehar sjökaptensbrev,
- 2) har sådan hälsa och kondition som krävs av den som är i däckstjänstgöring på ett handelsfartyg,
- 3) har utfört övningsfärder i den farled som antecknas i styrsedeln,
- 4) har godkänts i en av Sjöfartsverket anordnad skriftlig examen,
- 5) för en av Sjöfartsverket godkänd person har utfört en provlotsning i bägge riktningarna i den farled som antecknas i styrsedeln, samt
- 6) i behövlig mån behärskar finska och svenska.

Styrsedel för lots beviljas för viss tid, högst fem år, och kan förnyas på ansökan. En förutsättning för förnyande av styrsedel för lots är att lotsen kan visa att han eller hon bevarat sin farledskännedom och har sådan hälsa och kondition som krävs av den som är i däckstjänstgöring på ett handelsfartyg.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av styrsedel för lots och om styrsedelns innehåll samt om förnyande av styrsedel utfärdas genom förordning av statsrådet.

13 §

Återkallande av styrsedel för lots

Sjöfartsverket skall återkalla en styrsedel för lots om

- 1) lotsen inte längre har sådan hälsa och kondition som krävs av den som är i däckstjänstgöring på ett handelsfartyg, eller
- 2) lotsen inte längre i fråga om kunskaper

och färdighet fyller de behörighetskrav som är en förutsättning för erhållandet av styrsedel.

Sjöfartsverket kan återkalla en styrsedel om

- 1) lotsen upprepade gånger bryter mot denna lag eller mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den eller mot andra bestämmelser eller föreskrifter om fartygstrafiken, eller

- 2) lotsen i övrigt genom sina handlingar äventyrar säkerheten i fartygstrafiken.

I de fall som avses i 1 och 2 mom. kan Sjöfartsverket ålägga lotsen att genast tillställa Sjöfartsverket sin styrsedel.

Om styrsedeln inte återkallas permanent skall i beslutet anges en viss tid, under vilken styrsedeln inte återbördas. Tiden räknas från det att lotsen delgivits beslutet eller senast i samband med att styrsedeln upphör att gälla.

14 §

Linjelotsbrev

Sjöfartsverket kan på ansökan bevilja ett fartygs befälhavare fartygsspecifikt linjelotsbrev för en viss farled, om denne visar att han eller hon har kännedom om den farled fartyget använder. Linjelotsbrev kan under motsvarande förutsättningar beviljas även fartygets styrman.

En förutsättning för beviljande av linjelotsbrev är att sökanden

- 1) på den farled som antecknas i linjelotsbrevet i egenskap av befälhavare eller styrman har deltagit i navigeringen av det fartyg som avses i ansökan eller av ett motsvarande fartyg,
- 2) har blivit godkänd i en skriftlig examen som Sjöfartsverket anordnat,
- 3) för en av Sjöfartsverket godkänd person har utfört en provlotsning i bägge riktningarna, eller i den riktning som anges i ansökan, i den farled som antecknas i linjelotsbrevet, samt
- 4) i behövlig mån behärskar finska eller svenska.

Linjelotsbrev beviljas för viss tid, högst fem år, och kan förnyas på ansökan. En förutsättning för förnyande av linjelotsbrev är att innehavaren av brevet visar att han eller hon bevarat sin farledskännedom.

Närmare bestämmelser om förutsättnin-

garna för beviljande av linjelotsbrev och om linjelotsbrevets innehåll samt om förnyande av linjelotsbrev utfärdas genom förordning av statsrådet.

15 §

Återkallande av linjelotsbrev

På återkallande av linjelotsbrev tillämpas på motsvarande sätt vad som i 13 § bestäms om återkallande av styrsedel för lots.

16 §

Dispens

Sjöfartsverket kan på ansökan bevilja fartygsspecifik dispens från skyldigheten att anlita lots i fråga om fartyg vars befälhavare har långvarig erfarenhet av trafik på finskt territorialvatten eller på Saimens vattenområde, antingen på det fartyg som ansökan gäller eller på ett motsvarande fartyg. Om styrmannen på grund av vaktjänsten ombord på fartyget ansvarar för vakthållningen på kommandobryggan, är en förutsättning för befrielse dessutom att även styrmannen har samma erfarenhet av trafiken som befälhavaren på det fartyg för vilket befrielse söks eller på ett motsvarande fartyg.

Befälhavaren och styrmannen skall dessutom i behövlig mån behärska antingen finska eller svenska.

En förutsättning för beviljande av dispens är att varken fartygssäkerheten eller miljön äventyras. Dispensen kan förenas med villkor om vaktjänsten på fartyget eller det övriga befälets erfarenhet av fartygshandling.

Dispens beviljas för viss tid, högst fem år, och kan förnyas på ansökan under samma förutsättningar som gäller i fråga om dess beviljande.

Sjöfartsverket kan återkalla dispensen om grunderna för beviljandet upphör att gälla, om den som fått dispens upprepade gånger bryter mot denna lag eller mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den eller mot andra bestämmelser och föreskrifter som gäller fartygstrafiken eller om han eller hon i övrigt genom sina handlingar äventyrar säkerheten i fartygstrafiken.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av dispens och om innehållet i beslut om dispens utfärdas genom förordning av statsrådet.

17 §

Handräckning

Lotsen har rätt att vid behov få handräckning av befälhavaren på statsfartyg samt av polisen, gränsbevakningsväsendet och tullverket.

18 §

Tillsyn

Verkställigheten av denna lag och den högsta tillsynen över efterlevnaden av lagen ankommer på kommunikationsministeriet.

Sjöfartsverket övervakar iakttagandet av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser och föreskrifter.

19 §

Straffbestämmelse

Den som uppsåtligt eller av oaktsamhet bryter mot denna lag eller mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den genom att försumma sin skyldighet att anlita lots, genom att utföra lotsning utan rätt därtill eller genom att försumma föreskriven informations- eller anmälningsskyldighet, skall för *lotsningsförseelse* dömas till böter, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag.

20 §

Domstol

I ärenden som skall behandlas enligt 4—11 § bestäms behörig domstol enligt 21 kap. sjölagen (674/1994).

I beslut som Sjöfartsverket har fattat med stöd av denna lag söks ändring enligt förvaltningsprocesslagen (586/1996).

21 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter samt allmänna undantag

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet.

Sjöfartsverket meddelar närmare föreskrifter om skriftliga examina och provlotsningar i anslutning till beviljandet av styrsedel för lots och linjelotsbrev samt för register över de styrsedlar för lotsar, linjelotsbrev och dispenser som verket beviljat.

Sjöfartsverket meddelar närmare föreskrifter om de farleder där lots skall anlitas, om lotsningssträckor och om lotsplatser samt publicerar en förteckning över dessa.

På grund av särskilda väderleks- eller isförhållanden kan Sjöfartsverket bevilja Lotsverket undantag från skyldigheten att tillhandahålla lotsningstjänster, om iakttagandet av de bestämmelser som gäller skyldigheten att anlita lots skulle vara uppenbart oändamålsenligt eller oskäligt komplicerat,

Helsingfors den 21 november 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

och förutsatt att fartygssäkerheten och miljön inte äventyras. Under samma förutsättningar kan Sjöfartsverket bevilja fartyg undantag från bestämmelserna om skyldigheten att anlita lots.

22 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Genom denna lag upphävs lotsningslagen av den 6 februari 1998 (90/1998) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Styrningssedel för lots eller linjelotsbrev som utfärdats eller befrielse från skyldighet att anlita lots som beviljats i enlighet med den upphävda lagen eller i enlighet med bestämmelser som utfärdats med stöd av den är dock giltiga under den tid som anges i beslutet om beviljande, såvida inte beslutet ändras eller upphävs med stöd av denna lag.

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

Nr 941

L a g

om avgift som för 2004 uppbärs hos olycksfalls- och trafikförsäkringsanstalterna

Given i Helsingfors den 21 november 2003

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De försäkringsanstalter som har rätt att i Finland bevilja obligatoriska försäkringar enligt lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) eller trafikförsäkringslagen (279/1959) samt den i 2 § lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981) avsedda lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt skall så som bestäms nedan för att minska statens garanti-belopp enligt 59 § 1 mom. sjukförsäkringslagen (364/1963) till Folkpensionsanstalten 2004 betala en avgift som uppgår till sammanlagt 51 600 000 euro. Detta belopp fördelar sig så att de försäkringsanstalter som beviljar olycksfallsförsäkringar står för en andel av 27 100 000 euro och de försäkringsanstalter som beviljar trafikförsäkringar för en andel av 21 700 000 euro. Lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt står för en andel av 2 800 000 euro.

2 §

Den i 1 § bestämda avgiftsandelen för olycksfallsförsäkringsanstalterna fördelar sig mellan dessa anstalter i proportion till de försäkringspremieinkomster som fastställts i bokslutet för 2004 för de i lagen om olycksfallsförsäkring avsedda försäkringarna, med undantag för försäkringar som avses i 57 §. Avgiften för trafikförsäkringsanstalterna fördelar sig mellan dessa anstalter i proportion till de premieinkomster av trafikförsäkringen som fastställts i bokslutet för 2004. Den i 1 § bestämda avgiftsandelen för lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt är slutlig.

3 §

Utan hinder av 35 § 2 mom. lagen om olycksfallsförsäkring och 13 § lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare kan den utgiftsökning, som denna lag åsamar försäkringsanstalterna, 2004 och senare inkluderas i försäkringspremiegrunderna för den obligatoriska olycksfallsförsäkringen samt hänföras till totalkostnaderna för olycksfallsförsäkringen för lantbruksföretagare.

På den premieinkomstökning som följer av denna lag uppbärs dock inte försäkringspremieskatt enligt lagen om skatt på vissa försäkringspremier (664/1966), premie för främjande av trafiksäkerheten enligt trafikförsäkringslagen, premie för främjande av arbetarskydd enligt 35 § 4 mom. lagen om olycksfallsförsäkring eller premier enligt 58 § och 60 § 6 mom. i den sist nämnda lagen, och inte heller kostnader som avses i 2 § lagen om bindande av vissa skadestånd för olycksfall vid lönenivån (957/1971) eller premier enligt 12 § lagen om rehabilitering som ersätts enligt lagen om olycksfallsförsäkring (625/1991). Avgiften enligt denna lag beaktas inte heller vid fastställandet av de utgifter för skydd i arbetet som anges i 14 § lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare.

4 §

Olycksfalls- och trafikförsäkringsanstalterna är skyldiga att kalendermånadsvis betala förskott på den avgift som avses i 1 §. Förskottet utgör varje kalendermånad 1/12 av de belopp som försäkringsanstalterna skall betala enligt 1 §. Förskottet fördelar sig mellan olycksfallsförsäkringsanstalterna och

mellan trafikförsäkringsanstalterna i proportion till de försäkringspremieinkomster som i bokslutet för 2002 har fastställts för den obligatoriska olycksfallsförsäkringen och för trafikförsäkringen.

Lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt skall kalendermånadsvis betala 1/12 av det belopp som fastställts i 1 §.

Försäkringsanstalterna skall före den 15 dagen varje månad betala förskott på premieinkomsten för olycksfallsförsäkringen till Olycksfallsförsäkringsanstalternas förbund och på premieinkomsten för trafikförsäkringen till Trafikförsäkringscentralen. Social- och hälsovårdsministeriet förmedlar avgifterna till Folkpensionsanstalten. Social- och hälsovårdsministeriet har rätt att då det förmedlar det i 1 § bestämda beloppet till Folkpensionsanstalten debitera Olycksfallsförsäkringsanstalternas förbunds och Trafikförsäkringscentralens konton med ett belopp som motsvarar de betalda förskotten.

5 §

De avgiftsandelar som de i 4 § 1 mom. avsedda olycksfalls- och trafikförsäkringsan-

stalterna har betalt i förskott justeras att motsvara den i 2 § bestämda fördelningen av avgiftsandelarna efter det att 2004 års försäkringspremieinkomster av olycksfalls- och trafikförsäkringen har fastställts genom bokslut.

Social- och hälsovårdsministeriet fastställer för varje försäkringsanstalt förskottet samt den slutliga avgiftsandelen. Olycksfallsförsäkringsanstalternas förbund och Trafikförsäkringscentralen sköter uppbörden av de slutliga avgiftsandelarna enligt 1 mom. samt redovisningen av dessa till försäkringsanstalterna.

6 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

7 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004. Lagen gäller avgiften för 2004.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 21 november 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 942

Statsrådets förordning**om ändring av 7 § statsrådets förordning om nationellt stöd till södra Finland 2003**

Given i Helsingfors den 20 november 2003

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 30 december 2002 om nationellt stöd till södra Finland 2003 (1354/2002) 7 § som följer:

7 §

Begränsningar i fråga om beviljande av stöd per djurenhet

För hönor kan stöd beviljas för högst 260 djurenheter per stödtagare.

För hästar beviljas stöd för ett antal som är högst fem djurenheter större än det för vilket till sökanden har betalats stöd 2002. Om en häst inte har registrerats i det register som förs av Finlands Hippos r.f. skall en tillförlitlig

utredning om vem som äger hästen eller en bestyrkt kopia avskrift av hyres- eller leasingkontraktet företes i samband med stödansökan. Stöd betalas inte för hästar som registrerats i någon annan stat än Finland.

Denna förordning träder i kraft den 26 november 2003.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 20 november 2003

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Överinspektör Esa Hiiva

Nr 943

Statsrådets förordning**om ändring av 13 § statsrådets förordning om nordligt stöd 2003**

Given i Helsingfors den 20 november 2003

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, *ändras* i stadsrådets förordning av den 30 december 2002 om nordligt stöd 2003 (1355/2002) 13 § som följer:

13 §

Begränsningar i fråga om beviljande av stöd per djurenhet

I stödregionerna C2 norr och skärgården får finnas högst 300 djurenheter som berättigar till stöd, i stödregion C3 högst 200 djurenheter och i stödregion C4 högst 100 djurenheter per sökande. I fråga om honor får i stödregionerna C1, C2, C2 norr och skärgården finnas högst 260 djurenheter som berättigar till stöd per sökande.

För hästar beviljas stöd för ett antal som är högst fem djurenheter större än det för vilket

till sökanden har betalats stöd 2002. Om en häst inte har registrerats i det register som förs av Finlands Hippos r.f. skall en tillförlitlig utredning om vem som äger hästen eller en bestyrkt kopia avskrift av hyres- eller leasingkontraktet företes i samband med stödansökan. Stöd betalas inte för hästar som registrerats i någon annan stat än Finland.

Denna förordning träder i kraft den 26 november 2003.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 20 november 2003

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*Överinspektör *Esa Hiiva*